

Arrest

nr. 289 022 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 maart 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 april 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 mei 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster wordt op 23 januari 2018 door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van zes jaar wegens mensenhandel en uitbuiting van andermans prostitutie.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie neemt op 2 maart 2023 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en op 1 maart 2023 de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van vijftien jaar. Het inreisverbod is de bestreden beslissing.

Op 18 maart 2023 wordt verzoekster gerepatrieerd naar Nigeria.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Aan de Mevrouw:

Naam : B. (...)

voornaam : B. (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : Benin City

nationaliteit : Nigeria

wordt een inreisverbod voor 15 jaar opgelegd het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 01/03/2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

X Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vijftien jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

De betrokkene werd op 23/01/2018 door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 jaar wegens mensenhandel en uitbuiting van andermans prostitutie.

In het vonnis oordeelde de rechter dat de feiten heel zwaarwichtig waren: ze druisten in tegen de openbare orde en veiligheid, én brachten zware schade toe aan de slachtoffers (waarvan één minderjarig was). De seksuele uitbuiting van jonge meisjes (waarvan één minderjarig) getuigt in hoofde van beklaagde van een verregaande immoraliteit en een mensonterende ingesteldheid. Bovendien ging de uitbuiting gepaard met bedreigingen en geweld.

Gezien het winstgevend en gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 02/03/2016 dat haar betekend werd op dezelfde dag. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat zij deze beslissing heeft uitgevoerd.

In de vragenlijst “hoorrecht” van 05/10/2022 verklaart betrokkene geen familie, noch een duurzame relatie op het Belgisch grondgebied te hebben. Ze verklaart evenmin minderjarige kinderen te hebben die zich in België zouden bevinden. Het begrip ‘gezinsleven’ in het artikel 8, lid 1 van het EVRM is een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationaal recht dient te worden geïnterpreteerd. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8 lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM. De vreemdeling dient in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot zijn beslissing komt, aannemelijk te maken dat zij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt niet dat zij dit gedaan heeft.

Betrokkene verklaart in de vragenlijst een partner te hebben in Spanje, zonder verdere details. Ze zou eveneens een broer en zuster hebben in Spanje, die zelf kinderen hebben. Verklaring die niet overeenstemt met de verklaring die u aflegde bij het CGVS. In de beslissing van het CGVS dd.17.02.2023 meer in het bijzonder in het feitenrelaas gaf u te kennen een halfbroer en een halfzus in Duitsland en Engeland te hebben . Nergens maakt melding van familie in Spanje. Dit wordt bevestigd in de beslissing door de Spaanse autoriteiten.

In de beslissing van de Spaanse autoriteiten om het recht op verblijf in te trekken staat dat betrokkene als werknemer ingeschreven was en dat ze zelf instond voor haar eigen levensonderhoud. Betrokkene was in Spanje niet afhankelijk van eventuele familieleden. Een mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM is dus niet aannemelijk.

Betrokkene heeft in de vragenlijst van 05/10/2022 verklaard menstruatie-, eet- en ademhalingsproblemen te hebben. Doch, betrokkene brengt hier geen enkel bewijs van aan. Deze bewaring wordt ook niet gestaafd door een medisch attest. Bij gebrek aan bewijs kunnen deze elementen een verwijdering niet verhinderen.

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat zij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Betrokkene heeft op 06/10/2022 een asielaanvraag ingediend in de gevangenis van Berkendaal.

Het CGVS heeft de asielaanvraag negatief beoordeeld op 17/02/2022. Deze beslissing werd haar ter kennis gebracht op dezelfde dag. Volgens de griffie van de RW werd geen beroep ingediend binnen de voorziene termijn. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 15 jaar proportioneel.”

2. Over de rechtspleging

Verzoekster verzoekt in het verzoekschrift van 16 maart 2023 om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure overeenkomstig artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster betoogt: *“Bovendien is het conform artikel 74/11 lid 4 niet de bijlage 13sexies die gepaard kan gaan met een bijlage 13septies, maar juist andersom, namelijk dat EERST een bevel dient te worden gegeven dat KAN gevolgd worden met een INREISVERBOD. (...) Het probleem is dat inreisverbod eerst werd genomen en pas later diens basis (zijnde de bijlage 13septies) die pas op datum van 02/03/2023 werd genomen.”*

3.2. Overeenkomstig artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet kan een beslissing tot verwijdering gepaard gaan met een inreisverbod.

Artikel 1, §1, 8° bepaalt dat onder inreisverbod wordt verstaan: *“de beslissing die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering en waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van het Rijk of het grondgebied van alle lidstaten, met inbegrip van het grondgebied van het Rijk, voor een bepaalde termijn verboden wordt.”*

De Raad stelt vast dat het inreisverbod werd genomen op 1 maart 2023 en het bevel op 2 maart 2023. Het bevel is dus genomen na het inreisverbod. Deze vaststelling wordt niet betwist in de nota.

Verzoekster maakt een schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Het enig middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 maart 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC